

عنوان مقاله:

تحلیل جرم شناختی تعویق صدور حکم با رویکردی به قانون مجازات اسلامی ۱۳۹۲

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس بین المللی حقوق و علوم قضایی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

پریسا طالبی - دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد تسوج

خلاصه مقاله:

سیاستگذاران جنایی یکی از هدفی که از اعمال واکنش های کیفری دنبال می کند بازپروری و اصلاح بزهکاران به منظور جلوگیری از تکرار جرم است. تعویق صدور حکم از رهگذر کاهش احتمال الصاق برچسب مجرمانه در پی اصلاح و درمان بزهکار می باشد. نهاد تعویق صدور حکم در پرتو اندیشه های جرم شناسان به رسمیت شناخته شده است. به تاخیر انداختن صدور حکم کیفری، موجب می شود بزهکار در کانون جامعه و خانواده قرار گیرد و فرصت پیدا کند که به شهروندی مطیع قانون تبدیل شود. در این نهاد اعمال کیفر به عنوان آخرین حربه مبارزه با بزهکار می باشد. فلسفه قاعده تعویق صدور حکم محکومیت مبتنی بر نظریه برچسب زنی است که در واقع برچسب مجرمیت به افراد متهم الصاق نشود. تعویق صدور حکم به عنوان یکی از تدابیر اصلاح گرایانه مجرمانه رابطه تنگاتنگی با جرم شناسی داشته و تمایل به حمایت از مجرمان و اصلاح رفتار آنها و اتخاذ تصمیمی مناسب با نیازهای جرم دارد. این نهاد برای اولین بار در قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ پیش بینی شده و فاقد سابقه قانونگذاری در ایران می باشد. با توجه به این نهاد جدید کاملاً مشخص میگردد که قانونگذار به این فکر افتاده است که شاید بهتر باشد در پاره ای از موارد اجرای احکام را به تعویق ببنداند و این مجازات اجرا نشود مگر آنکه مستند به مواد ۴۴ و ۴۵ قانون مجازات اسلامی ۱۳۹۲ محکوم علیه خود را با شرایطی که بوسیله قانون گذار و محکمه برای استفاده او از تعویق مقرر داشته اند منطبق نسازد و در جهت خلاف آنچه که برای او مقرر شده است گام بردارد. در ارتباط با این تغییرات باید بیان کرد هدف قانونگذار آن است که در مباحث مختلف حقوق کیفری به ویژه قواعد حاکم بر مجازات ها با اتخاذ رویکردی اصلاح گرایانه ضمن رعایت مصالح بزهکار، از جامعه در برابر پدیده مجرمانه دفاع کند.

کلمات کلیدی:

جرم شناسی، بازپروری و اصلاح مجرمین، تعویق صدور حکم، نهاد، کیفر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1715767>

